

“मीठे बच्चे – यो अद्भुत सत्सङ्ग हो जहाँ तिमीलाई जीवन छँदै मर्न सिकाइन्छ, जीवन छँदै मर्नेवाला नै हंस बन्छन्।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूलाई अहिले कुनचाहिँ एउटा चिन्ता छ ?

उत्तर:- मलाई विनाश भन्दा पहिले सम्पन्न बन्नु छ । जुन बच्चाहरू ज्ञान र योगमा मजबुत हुँदै जान्छन्, उनीहरूमा मनुष्यलाई देवता बनाउने सोख (हवी) हुँदै जान्छ । उनीहरू सेवा विना रहन सक्दैनन् । जिन्न (भूत) जस्तै दौडिरहन्छन् । सेवाको साथ-साथै स्वयमलाई पनि सम्पन्न बनाउने चिन्ता हुन्छ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— आत्मा (रूह) अहिले साकारमा छन् र प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान हुन् किनकि गोद लिइएका हुन् । तिमीहरूलाई सबैले भन्छन्— यिनीहरूले भाइ-बहिनी बनाउँछन् । प्यारा बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनुभएको छ— वास्तवमा तिमी आत्माहरू भाइ-भाइ हो । अब नयाँ सृष्टि हुँदैछ त्यसैले पहिले-पहिले ब्राह्मण चोटी (शिखा) हुनुपर्छ । तिमी शूद्र थियौ, अहिले परिवर्तन (ट्रान्सफर) भएका छौ । ब्राह्मण पनि अवश्य चाहिन्छ । प्रजापिता ब्रह्माको नाम त प्रसिद्ध छ । यस हिसाबले तिमी सम्भन्छौ— हामी सबै बच्चाहरू भाइ-बहिनी ठहरियौ । जो पनि आफूलाई ब्रह्माकुमार-कुमारी कहलाउँछन्, ती अवश्य भाइ-बहिनी ठहरिए । सबै प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान हुन् त्यसैले भाइ-बहिनी अवश्य हुनुपर्छ । यो सम्झाउनु छ बेसमझलाई । बेसमझ पनि छन् र फेरि अन्धश्रद्धा (ब्लाइन्ड फेथ) पनि छ । जसको पूजा गर्छन्, विश्वास राख्छन् यो फलानो हो, तर उसको बारेमा केही पनि जान्दैनन् । लक्ष्मी-नारायणको पूजा गर्छन् तर ती कहिले आए, कसरी बने, फेरि कहाँ गए ? कसैले पनि जान्दैनन् । हरेक मनुष्यले नेहरू आदिलाई जान्दछन्, उनीहरूको इतिहास-भूगोलको बारेमा पनि सबै थाहा छ । यदि जीवनी (बायोग्राफी)लाई जान्दैन भने त्यो के कामको । पूजा गर्छन्, तर उनको जीवन कहानीलाई जान्दैनन् । मनुष्यको जीवन कहानीलाई त जान्दछन् तर जो ठूला-बडा आएर गए, उनीहरू कसैको पनि जीवनी जान्दैनन् । शिवका कति धेरै पुजारी छन् । पूजा गर्छन्, फेरि पनि मुखबाट भन्छन् उहाँ त पत्थरमा हुनुहुन्छ, कण कणमा हुनुहुन्छ । के यो जीवन कहानी ठहरियो त ? यो त अक्कलको कुरा नै भएन । आफूलाई पनि पतित भन्छन् । पतित अक्षर कति मिल्छ । पतित अर्थात् विकारी । तिमीले सम्झाउन सक्छौ हामी ब्रह्माकुमार-कुमारी किन कहलाउँछौ ? किनकि ब्रह्माका सन्तान हौ र गोदमा लिइएका हौ । हामी कोख वंशावली होइनौ मुख वंशावली हौ । ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू त आपसमा भाइ-बहिनी ठहरिए नि । त्यसैले उनीहरूको आपसमा अपवित्र दृष्टि (क्रिमिनल आइ) हुन सक्दैन । खराब ख्याल मुख्य हुन्छ नै काम को । तिमी भन्छौ— हामी प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान भाइ-बहिनी बन्छौ । तिमी सम्भन्छौ— हामी सबै हौ शिव बाबाका सन्तान, भाइ-भाइ । यो पनि पक्का छ । दुनियाँलाई केही पनि थाहा छैन । यत्तिकै भनिदिन्छन् । तिमीले सम्झाउन सक्छौ— सबै आत्माहरूका बाबा उहाँ एक हुनुहुन्छ । उहाँलाई सबैले पुकार्छन् । तिमीले चित्र पनि देखाएका छौ । ठूला-ठूला धर्मकाले पनि उहाँ निराकार बाबालाई मान्छन् । उहाँ हुनुहुन्छ निराकार आत्माहरूका पिता फेरि साकारमा सबैका पिता प्रजापिता ब्रह्मा हुनुहुन्छ जसबाट फेरि वृद्धि भइरहन्छ, वृक्ष बढ्दै जान्छ । भिन्न-भिन्न धर्ममा आउँदै जान्छन् । आत्मा त यो शरीरभन्दा बेग्लै छ । शरीरलाई हेरेर भन्छन्— यो अमेरिकन हो, यो फलानो हो । आत्मालाई त भन्दैनन् । आत्माहरू सबै शान्तिधाममा रहन्छन् । त्यहाँबाट आउँछन् अभिनय गर्न (पार्ट बजाउन) । तिमीले कुनै पनि धर्मकालाई सुनाऊ, पुनर्जन्म त सबैले लिन्छन् र माथिबाट पनि नयाँ आत्माहरू आइरहन्छन् । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिमी पनि मनुष्य हो, मनुष्यलाई नै त सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको जानकारी हुनुपर्छ— यो सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ, यसका रचयिता को हुनुहुन्छ, कति समय यसलाई घुम्नमा लाग्छ ? यो तिमी नै जान्दछौ, देवताहरूले त जान्दैनन् । मनुष्यले नै जानेर फेरि देवता बन्छन् । मनुष्यलाई देवता बनाउनेवाला हुनुहुन्छ बाबा । बाबाले आफ्नो र रचनाको पनि परिचय दिनुहुन्छ । तिमी जान्दछौ— हामी बीजरूप बाबाका बीजरूप बच्चाहरू हौ । जसरी बाबाले यस उल्टो वृक्षलाई जान्नुहुन्छ, त्यस्तै हामीले पनि जान्यौ । मनुष्यले मनुष्यलाई कहिल्यै पनि सम्झाउन सक्दैनन् । तर तिमीलाई बाबाले सम्झाउनुभएको छ ।

जबसम्म तिमी ब्रह्माका बच्चा बन्दैनौ तबसम्म यहाँ आउन सक्दैनौ । जबसम्म पूरा कोर्स लिएर बुझ्दैनन् तबसम्म तिमीले ब्राह्मणहरूको सभामा कसरी बसाउन सक्छौ । यसलाई इन्द्रसभा पनि भनिन्छ । इन्द्रले कुनै त्यो पानीको बर्सात बर्साउँदैनन् । ‘इन्द्रसभा’ भनिन्छ । परी पनि तिमीहरू बन्नु छ । अनेक प्रकारका परीहरूको गायन छ । कोही

बच्चाहरू राम्रा शोभायमान हुन्छन् भने भनिन्छ यो त परी जस्तै छ । पाउडर आदि लगाएर सुन्दर बन्छन् । सत्ययुगमा तिमी बन्छौ परीहरू, परीजादा । अहिले तिमी ज्ञान सागरमा ज्ञान स्नान गरेर परीहरू (देवी-देवता) बन्छौ । तिमी जान्दछौ- हामी के बाट के बनिरहेका छौ । जो सदा पवित्र (प्योर) बाबा हुनुहुन्छ, सदा सुन्दर हुनुहुन्छ, उहाँ यात्रीले तिमीलाई यस्तै बनाउनको लागि कालो तनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ । अब गोरो कसले बनाउनुहुन्छ ? बाबाले नै बनाउनुपर्छ नि । सृष्टिको चक्र त घुम्नु नै छ । अब तिमी गोरो बन्नु छ । पढाउनेवाला ज्ञान सागर एकै बाबा हुनुहुन्छ । ज्ञानका सागर, प्रेमका सागर हुनुहुन्छ । उहाँ बाबाको जुन महिमाको गायन छ, ती लौकिक पिताको कहाँ हुन सक्छ र ! बेहदका बाबाको नै महिमा हो । उनलाई नै सबैले पुकार्छन्- आएर हामीलाई यस्ता महिमायोग्य बनाउनुहोस् । अहिले तिमी बनिरहेका छौ नि, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । पढाइमा सबै एकरस हुँदैनन् । रात-दिनको फरक रहन्छ हैन ? तिम्रो पासमा पनि धेरै आउनेछन् । ब्राह्मण अवश्य बन्नु छ । फेरि कोहीले राम्ररी पढ्छन्, कोहीले कम । जो पढाइमा सबैभन्दा राम्रो हुन्छ उसले अरूलाई पनि पढाउन सक्छ । तिमी सम्भन सक्छौ, यति धेरै कलेज खुल्दै जानेछन् । बाबा पनि भन्नुहुन्छ- कलेज यस्तो बनाऊ जो कसैले पनि बुझ्न सक्न- यस कलेजमा रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान मिल्छ । बाबा भारतमा आउनुहुन्छ, कलेज खुलिरहन्छन् । पछि गएर विदेशमा पनि खुल्दै जानेछन् । धेरै कलेज, युनिभर्सिटीहरू चाहिन्छन् नि । जहाँ धेरै आएर पढ्नेछन् फेरि जब पढाइ पूरा हुन्छ तब देवी-देवता धर्ममा सबै परिवर्तन (ट्रान्सफर) हुनेछन् अर्थात् मनुष्यबाट देवता बन्नेछन् । तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ नि । गायन पनि छ- *मनुष्य से देवता किये...* । यहाँ यो हो मनुष्यहरूको दुनियाँ, त्यो हो देवताहरूको दुनियाँ । देवता र मनुष्यमा रात-दिनको फरक छ ! दिनमा हुन्छन् देवताहरू, रातमा हुन्छन् मनुष्य । सबै भक्त नै भक्त छन्, पुजारी छन् । अहिले तिमी पुजारीबाट पूज्य बन्छौ । सत्ययुगमा शास्त्र, भक्ति आदिको नाम हुँदैन । उहाँ हुन्छन् सबै देवता । मनुष्यहरू हुन्छन् भक्त । मनुष्य नै फेरि देवता बन्छन् । त्यो हो दैवी दुनियाँ । यसलाई भनिन्छ आसुरी दुनियाँ । रामराज्य र रावण राज्य । पहिले तिम्रो बुद्धिमा यो कहाँ थियो र- रावण राज्य कसलाई भनिन्छ ? रावण कहिले आयो ? केही पनि थाहा थिएन । भन्छन् लंका समुद्रमा डुव्यो । यस्तै फेरि द्वारिकाको लागि पनि भन्छन् । अहिले तिमी जान्दछौ यो सारा लंका डुब्दैछ, सारा दुनियाँ पनि बेहदको लंका हो । यो सबै डुब्नेछ, पानी आउनेछ । तर स्वर्ग कहाँ डुब्छ र ! कति धेरै धन थियो । बाबाले सम्भाउनुभएको छ- एउटै सोमनाथको मन्दिरलाई मुसलमानले कति पटक लुटे । अहिले हेर केही रहेको छैन । भारतवर्षमा कति अथाह धन थियो । भारतवर्षलाई नै स्वर्ग भनिन्छ । अहिले कहाँ स्वर्ग भनिन्छ र । अहिले त नर्क हो, फेरि स्वर्ग बन्नेछ । स्वर्ग कसले, नर्क कसले बनाउँछ ? यो अहिले तिमीले जानिसकेका छौ । रावण राज्य कति समय चल्यो, त्यो पनि बताइएको छ । रावण राज्यमा कति धेरै धर्म हुन जान्छ । रामराज्यमा त केवल सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी रहन्छन् । अहिले तिमी पढिरहेका छौ । यो पढाइ अरू कसैको बुद्धिमा छैन । ती त छन् नै रावण राज्यमा । रामराज्य हुन्छ सत्ययुगमा । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई लायक बनाउँछु । फेरि तिमी नालायक बन्छौ । नालायक, किन भनिन्छ ? किनकि पतित बन्छौ । देवताहरूको लायकपनको महिमा र आफ्नो नालायकपनको महिमाको गायन छ ।

बाबा सम्भाउनु हुन्छ- तिमी जब पूज्य थियौ तब नयाँ दुनियाँ थियो । धेरै कम मनुष्य थिए । सारा विश्वका तिमी नै मालिक थियौ । अहिले तिमीलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ । भाइ-बहिनी त बन्छौ नि । उनीहरू भन्छन् यिनीहरूले घर फुटाउँछन् । तिनैले फेरि आएर शिक्षा लिन्छन् । यहाँ आएर सम्भन्छन्- ज्ञान त धेरै राम्रो छ । अर्थ बुझ्छन् नि । बिना पवित्रता भाइ-बहिनी कहाँबाट आउँछ । सारा आधार पवित्रतामा नै छ । बाबा आउनुहुन्छ नै मगध देशमा, जो कि धेरै गिरेको देश हो, धेरै पतित छ, खानपिन पनि अशुद्ध छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म धेरै जन्मको अन्त्यवाला शरीरमा नै प्रवेश गर्छु । यिनैले ८४ जन्म लिन्छन् । लास्ट सो फस्ट, फस्ट सो लास्ट । उदाहरण त एउटाको बताउनु हुन्छ नि । तिम्रो राज्य (डिनायस्टी) बन्दैछ । जति राम्रोसँग बुझ्दै जान्छन्, फेरि त तिम्रो पासमा धेरै आउनेछन् । अहिले यो धेरै सानो वृक्ष छ । तुफान पनि धेरै आउँछ । सत्ययुगमा तुफानको कुरा नै हुँदैन । माथिबाट नयाँ-नयाँ आत्माहरू आइरहन्छन् । यहाँ तुफान लाग्ने बित्तिकै गिर्छन् । त्यहाँ त मायाको तुफान हुँदै हुँदैन । यहाँ त बस्दा-बस्दै मर्छन् । तिम्रो मायासँग युद्ध हुन्छ, त्यसैले त्यसले पनि हैरान गर्छ । सत्ययुगमा यो हुँदैन । अरू कुनै पनि धर्ममा यस्तो कुरा हुँदैन । रावण राज्य र रामराज्यलाई अरू कसैले जान्दैनन् । जान त सतसङ्गमा जान्छन्, त्यहाँ मर्ने-बाँच्ने कुरा हुँदैन । यहाँ त बच्चाहरू गोद लिइन्छन् (एडप्ट हुन्छन्) । भन्छन्- हामी शिव बाबाका बच्चा हौं, उहाँबाट वर्सा लिन्छौ ।

लिँदै-लिँदै फेरि गिर्छन् तब वर्सा पनि समाप्त । हंसको सट्टा बकुल्ला बन्छन् । फेरि पनि बाबा दयावान् हुनुहुन्छ त्यसैले सम्भाइरहुनु हुन्छ । कोहीले फेरि उन्नति गर्छन् । जो अचल रहन्छन्, उनलाई भनिन्छ, महावीर, हनुमान । तिमी हौ महावीर महावीरनी । नम्बरवार त छन् नै । सबै भन्दा पहलवानलाई महावीर भनिन्छ । आदि देवलाई पनि महावीर भनिन्छ, जसबाट नै यी महावीर पैदा हुन्छन् जसले विश्वमा राज्य गर्छन् । नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार रावणमाथि विजय प्राप्त गर्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहन्छन् । रावण हो ५ विकार । यो त समझको कुरा हो । अहिले तिम्रो बुद्धिको ताला बाबाले खोल्नुहुन्छ । फेरि ताला एकदम बन्द हुन जान्छ । यहाँ पनि यस्तै छ जसको ताला खुल्छ त्यसले गएर सेवा गर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— गएर सेवा गर, जो नाली (गटर) मा परेका छन् तिनलाई निकाल । यस्तो होइन, तिमी पनि नालीमा गिर । तिमी बाहिर निकलेर अरूलाई पनि निकाल । विषय वैतरणी नदीमा अपरम्पार दुःख छ । अब अपरम्पार सुखमा जानु छ । जसले अपरम्पार सुख दिन्छन्, उनको महिमाको गायन छ । रावण जसले दुःख दिन्छ, उसको महिमा के हुन्छ ? रावणलाई भनिन्छ असुर । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी रावण राज्यमा थियौ, अहिले अपार सुख पाउनको लागि तिमी यहाँ आएका हौ । तिमीलाई कति अपार सुख मिल्छ । खुशी कति रहनुपर्छ र खबरदार पनि रहनु पर्छ । पद (पोजिसन) त नम्बरवार हुन्छ । हरेक कलाकार (एक्टर) को पद (पोजिसन) अलग हुन्छ । सबैमा त ईश्वर हुन सक्दैन । बाबाले हरेक कुरा बसेर सम्भाउनुहुन्छ । तिमीले बाबालाई र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । नम्बरवार पढाइमा नै अंक (माक्स) हुन्छ । यो हो बेहदको पढाइ, यसमा बच्चाहरूको धेरै ध्यान रहनु पर्छ । पढाइ एक दिन पनि नछुटोस् । हामी हौं विद्यार्थी (स्टुडेन्ट), परमपिता परमात्मा (गड फादर)ले पढाउनु हुन्छ— यो नशा बच्चाहरूमा चढिरहनुपर्छ । भगवानुवाच, केवल उहाँको नाम बदलेर कृष्णको नाम राखिदिएका छन् । गल्लीले कृष्ण भगवानुवाच सम्झे किनकि कृष्ण भए ईश्वर पछिका दोस्रा (नेक्स्ट टु गड) । स्वर्ग जो बाबाले स्थापना गर्नुहुन्छ त्यसमा पहिलो नम्बरका यी हुन् नि । यो ज्ञान अहिले तिमीलाई मिलेको छ । नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार आफ्नो पनि कल्याण गर्नु हुन्छ र अरूको पनि कल्याण गर्दै रहनु छ, उनलाई सेवा विना कहिल्यै सुख आउदैन ।

तिमी बच्चाहरू योग र ज्ञानमा मजबूत भयौ भने काम यस्तो गर्नेछौ मानौं जिन्न (भूत) । मनुष्यबाट देवता बनाउने सोख (हवी) हुनेछ । मृत्युभन्दा पहिले नै पास हुनु छ । सेवा धेरै गर्नु छ । पछि त लडाईं हुनेछ । प्राकृतिक प्रकोप (नेचुरल क्यालेमेटिज) पनि आउनेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) लास्ट सो फस्ट हुनको लागि महावीर बनेर पुरुषार्थ गर्नु छ । मायाको तुफानमा विचलित हुनु छैन । बाबासमान दयावान बनेर मनुष्यको बुद्धिको ताला खोल्ने सेवा गर्नुछ ।
- २) ज्ञान सागरमा सधैं ज्ञान स्नान गरेर फरिश्ता बन्नु छ । एक दिन पनि पढाइ छुटाउनु छैन । भगवान्का हामी विद्यार्थी हौं— यस नशामा रहनु छ ।

वरदानः— निश्चय र नशाको आधारबाट हर परिस्थितिमाथि विजय प्राप्त गर्नेवाला सिद्धि स्वरूप भव

योगद्वारा अब यस्तो सिद्धि प्राप्त गर जसले अप्राप्तिमा पनि प्राप्तिको अनुभव गराओस् । निश्चय र नशाले हर परिस्थितिमा विजयी बनाइदिन्छ । पछि गएर यस्तो पनि परीक्षा (पेपर) आउनेछ, त्यतिबेला सुख्खा रोट्टी पनि खानुपर्नेछ । तर निश्चय, नशा र योगको सिद्धिको शक्तिले सुख्खा रोट्टीलाई पनि नरम बनाउनेछ । दुःखी बनाउनेछैन । तिमी सिद्धि स्वरूपको शानमा रह्यौ भने कसैले पनि दुःखी बनाउन सक्दैन । कुनै पनि साधन छ भने आरामसँग प्रयोग गर तर समयमा धोका नदेओस्— यो जाँच गर ।

स्लोगनः— निमित्त बनेर यथार्थ पार्ट बजायौ भने सबैको सहयोगको मदत मिलिरहनेछ ।